

# ירידתה של ישראל לבושה: דרכו של פריה מתרברב להרס

במשך 21 חודשים בלבד – מאוקטובר 2023 עד יולי 2025 – ישראל הרסה כל אשליה שהיא מדינה דמוקרטית המונחית על ידי עקרונות מוסריים. היא חשפה את עצמה כשחקן אלים ונוכל, מזלזל בחוק, עוין לשלום וחסר רגישות למצפון. **רבים משווים כעת את ישראל לכלב משתולל במזרח התיכון** – תוקפן חמוש בנשק גרעיני שתקף ללא התגרות את לבנון, סוריה, עיראק ואיראן, וכעת **קורע את עזה למוות באופן מטפורי**, שיניו חשופות, עיניו מתגלגלות לאחור, בעוד העולם צופה באימה.

זו אינה הגזמה מטפורית – זו השפה שנולדה מצער בלתי נסבל וזעם צודק. המבצע של ישראל בעזה אינו מלחמה. זו התקפה מכוונת ושיטתית על אוכלוסייה אזרחית כבושה – **רצח עם מתגבר**, המשודר בגלוי ומצדיק בציניות.

## האימה בעזה: רצח עם, שלב אחר שלב

לאחר מתקפת חמאס ב-7 באוקטובר 2023 – שהרגה 1,139 ישראלים ולקחה 250 בני ערובה – ישראל פתחה במבצע לא של צדק, אלא של השמדה. מעל **58,000 פלסטינים נהרגו**, מתוכם לפחות **16,756 ילדים**. כמעט **2 מיליון נעקרו**. התשתיות של עזה – בתי הספר, בתי החולים, מאפיות ורשתות המים שלה – נהרסו כליל.

במרץ 2025, שרי ישראל ישראל כץ ובצלאל סמוטריץ' הטילו מחדש מצור מלא על עזה, תוך התרסה גלויה נגד הצעדים הזמניים של בית הדין הבינלאומי לצדק, שהורו במפורש לישראל "למנוע מעשי רצח עם". המצור הזה, שכלל איסור על מזון, דלק, מים ותרופות, דחף את עזה לשלב הסופי של רעב מתוכנן.

כל דיווח מתוך עזה מדווח כעת על אותה מציאות בלתי נסבלת: **אין יותר מזון**. אפילו עם כסף שנאסף דרך קמפיינים בינלאומיים לגיוס כספים, **אין מה לקנות**. אמהות לא מסוגלות להניק. ישראל **אסרה על תחליפי חלב לתינוקות**, ואף **החרימה כמויות קטנות שהובאו על ידי רופאים זרים** המתנדבים בעזה. אנשים מורעבים קורסים כעת ברחובות. ילדים מתים מחוסר קלוריות. בתי חולים מוצפים בחולים תת-תזונתיים ובגוססים. עזה היא כעת **הוספיס ענק תחת כיפת השמיים**, שבו החולים והמורעבים ממתינים למוות תחת רחפנים.

ואף על פי כן, האימה אינה נעצרת שם.

המכונה **הקרן ההומניטרית של עזה (GHF)** – מבצע משותף של ארה"ב וישראל – הפכה את הסיוע במזון לצורה של שליטה ומוות. **אתרי חלוקת הסיוע של GHF הם אזורי הרג ממולכדים מאוד**. פלסטינים, נואשים למזון, נאספים לאזורים פתוחים, ללא צל או מים, ואז נורים כשהם זזים. מעל **800 אנשים נהרגו** באתרי הסיוע האלה. **אלפים נוספים נפצעו קשות**. סרטונים מאשרים שצלפים יורים על המונים, שקי קמח ספוגים בדם, וחיילים צוחקים ומתרברבים בטלגרם וברשתות החברתיות.

## הכובש אינו יכול לטעון להגנה עצמית

ישראל ממסגרת את אלימותה כ"הגנה עצמית". זו שקר – ואבסורד משפטי.

על פי החוק הבינלאומי, ישראל היא הכוח הכובש בעזה, בגדה המערבית ובמזרח ירושלים. ככזו, היא לא יכולה לטעון לזכות "להגן על עצמה" נגד אוכלוסייה שהיא שולטת בה, מצורה עליה ומשתלטת עליה. זו אינה הגנה עצמית. זו דיכוי.

לעומת זאת, לעם הפלסטיני יש זכות חוקית ומוסרית להתנגד לכיבוש, כפי שאושר על ידי החלטת העצרת הכללית של האו"ם 37/43, המכירה בזכותם של כל העמים "להיאבק נגד כיבוש זר ושליטה קולוניאלית בכל האמצעים הזמינים". זכות זו כוללת את תושבי עזה – שנמנעה מהם זכות ההגדרה העצמית במשך למעלה מ-75 שנה, כלואים מאחורי גדרות, מורעבים, מופצצים ומונעים מהם אנושיות. כיבוש הוא אלימות. התנגדות אינה טרור – זו זכות.

## הפסיכולוגיה של הקריסה: ישראל חופרת את קברה שלה

יש גבול למה שבני אדם יכולים לראות מבלי לחוש דחייה מוסרית. כאשר ישראל ממשיכה להתרברב במעשי הזוועה שלה – מפרסמת סרטונים של הוצאות להורג, רעב, שריפת קוראנים וחיילים מתפארים – היא מעוררת תגובה עמוקה ואוניברסלית: גועל, היסוד הרגשי של דחייה מוסרית.

מחקרים פסיכולוגיים מראים כי אכזריות חסרת חרטה, במיוחד כאשר היא משולבת עם יהירות, מובילה לניתוק מוסרי. אנשים מתחילים לא רק להתנגד למשטר, אלא גם להפוך אותו לא-אנושי בתגובה, רואים בו מפלצתי, בלתי ניתן לגאולה, מקולל. ישראל, על ידי הצגת אכזריותה בגאווה, מאיצה את בידודה שלה. היא מציתה את עצמה לעיני עולם שצופה כעת בזמן אמת.

שום אימפריה לא שורדת קריסה מוסרית מסוג זה. ישראל חופרת את קברה שלה – פוסט אחד, כדור אחד, ילד מורעב בכל פעם.

## זה לא יהדות – זה חילול קודש

גינוי ישראל אינו תקיפה של העם היהודי. זו הגנה עליהם – מפני מדינה שטוענת לדבר בשמם תוך שהיא רומסת כל מה שהתורה מלמדת.

היהדות מצווה על רחמים, ענווה וצדק. ממכה ועד ישעיהו, ממשלי ועד ויקרא, הברית ברורה: הגן על הזר, האכיל את הרעב, כבד את החיים. מה שישראל עושה בעזה – מרעיבה תינוקות, מפציצה בתי ספר, לועגת לגופות – אינו יהדות. זו עבודה זרה.

‏"לא תעמוד על דם רעך." – ויקרא יט:טז

‏"כל המאבד נפש אחת כאילו איבד עולם שלם." – סנהדרין ד:ה

‏"צדק יזל כמים ומשפט כנחל איתן." – עמוס ה:כד

מצוות אלו הוחלפו בישראל בשפת עמלק, עליונות גזעית והשמדה. שרים ישראלים מכנים פלסטינים "חיות אנושיות". חיילים מכנים את עזה "מגרש משחקים". זו אינה דת. זו פשיזם בלבוש טקסי.

## רוב הציונים אינם אפילו יהודים

המנוע של הציונות המודרנית אינו יהדות. זו אוונגליזם נוצרי – במיוחד בארצות הברית.

קבוצות כמו **נוצרים מאוחדים למען ישראל (CUFI)** תומכות בישראל לא מתוך אהבה ליהודים, אלא כדי לממש נבואה אפוקליפטית שבה על היהודים לחזור לארץ הקודש כדי לעורר את שובו של המשיח – ולהתנצר או למות. זו אינה תמיכה. זו **מלכודת תיאולוגית קטלנית**.

ציונים נוצרים אלה התחברו עם ארגונים כמו **אייפאק**, שהוצאותיהם הפוליטיות **עלו על מאות מיליוני דולרים**, לפי [TrackAIIPAC.com](https://trackaiipac.com). כסף זה קונה שותפות. הוא משתיק מבקרים. הוא מזין רצח עם.

אבל את המצפון אי אפשר לקנות. ואת האמת אי אפשר לדכא לנצח.

## **מסקנה: העולם צופה, והאדמה זוכרת**

רבים משווים כעת את ישראל לכלב משתולל במזרח התיכון – לא בגלל אנטישמיות, אלא בגלל מה שישראל הפכה להיות: **מדינה שקורעת את החלשים, מתרברבת בהריגת ילדים, מרעיבה תינוקות ומחללת כל ערך שהיא טוענת שהיא מקיימת**.

אבל זו אינה יהדות. זו **בגידה בה**.

וכאשר עזה קורסת לרעב ולאש, כשילדים מתים ברחובות ואמהות קוברות את תינוקותיהן ללא חלב, העולם צופה באימה – ומתכונן לחשבון. שום כמות של כסף, לובינג או עיוות של כתבי הקודש לא יכולה לגאול אומה שמתייחסת לרצח עם כתיאטרון.

**הקבר פתוח. ישראל חופרת. שמותיהם של מתי עזה חרוטים בכל אבן. והעולם יזכור.**